

РЕШЕНИЕ

№ 717

гр. София, 09.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева

Ева Пелова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7923** по описа за **2021** година докладвано от съдия Ева Пелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл.63, ал.1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Столична община, чрез юрк. Д., срещу решение от 18.06.2021 г. (без номер), постановено по НАХД № 2986/2021г., по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 111-ти състав, с което е отменено наказателно постановление № СОА20-РД11-3516/ 17.12.2020 г., издадено от зам. кмет на Столична община, с което на П. Т. Г., е наложено административно наказание глоба, в размер на 100 лева, за нарушение по чл.94, ал.3 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

В касационната жалба се твърди, че решението е незаконосъобразно и необосновано. Настоява се, че извода на първоинстанционния съд, относно това, че разпоредбата на чл.94, ал.3 от ЗДвП, не забранява паркирането на тротоар, са неправилни. Посочва се, че во хода на съдебното следствие са събрани неопровержими доказателства за авторството на процесното нарушение, поради което изводите на СРС в обратния смисъл, са необосновани. Прави се искане постановеното въззивно решение да бъде отменено, и бъде постановено ново такова, с което издаденото наказателно постановление бъде потвърдено. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - П. Т. Г., чрез процесуалния си представител адв. Г., оспорва

касационната жалба, по съображенията, изложени в депозираното възражение срещу същата. Претендира разности.

Прокурора при Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба, е неоснователна и недоказана.

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 от АПК, поради което се явява ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Административен съд София – град, X.-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните, обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Съдът, като извърши служебна проверка, по реда на чл.218, ал.2 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, постановено по отношение на акт, подлежащ на съдебен контрол, от компетентен съд, в рамките на правомощията му, в съответствие с приложимите материално-правни норми. Не е налице съществено нарушение на процесуалните правила.

На основание чл. 220 от АПК касационната инстанция възприема изцяло правилно установена от СРС фактическа обстановка, както следва:

На 25.09.2020 г., около 12:10 часа св. К. М. - служител в [фирма], при изпълнение на служебните си задължения на територията на [населено място], установил, че на [улица], върху тротоарна площ, е паркирано МПС- лек автомобил, с ДК [рег.номер на МПС] . Преценил, че автомобилът пречи на пешеходците да се движат по тротоара, и съставил срещу П. Г. акт за установяване на административно нарушение бл. № 278/25.09.2020 г., за нарушение по чл. 94, ал. 3 от ЗДвП.

За да постанови оспореното решение, въззивния съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и издаденото въз основа на него наказателното постановление, са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, изразяващи се в непълно и неясно описание на нарушението. Прието е също така, че визираното в наказателното постановление административно нарушение не е безспорно установено от събраните по делото доказателства, което се отнася и до авторството на административното деяние.

Касационната инстанция споделя изцяло изводите на първостепенния съд. От доказателствата по делото не се установява по безспорен и категоричен начин описаната в акта, респ. наказателното постановление фактическа обстановка. От представения снимков материал не може да се установи, къде е бил намерен паркиран процесния лек автомобил. От събраните по делото гласни доказателствени източници, не може да се направи дори и хипотетичен извод, относно авторството на процесното административно нарушение. Изводите на въззивния съд, относно неправилното приложение на материалния закон от страна на касатора, са правилни и законосъобразни, поради което настоящия съдебен състав не намира за нужно да ги повтаря, в съответствие с разпоредбата на чл.221, изр. 2-ро от АПК.

Обжалваното решение е постановено въз основа на събраните доказателства, като първоинстанционния съд е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, да установи с допустимите от закона процесуални способности, не/допускането на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, съответно законосъобразността на наложеното административно наказание. При

субсидиарното прилагане на НПК, контролирания съд, е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, по който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото, при съблюдаване на процесуалните правила относно събирането, проверката и анализа на доказателствената съвкупност и не е допуснал процесуални нарушения. Съдебното решение е съобразено с материалния закон, процесуалните правила и е обосновано. При правилно изяснена фактическа обстановка, районният съд е постановил правилен и законосъобразен съдебен акт, като изложените в същия аргументи не следва да бъдат преповтаряни.

Предвид горното, обжалваното решение като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора, на ответната страна, следва да бъдат присъдени разноски за процесуално представителство, пред касационната инстанция, в минимален размер, съгласно представен списък.

С оглед горното и на основание чл.221, ал.2 от АПК, вр. чл.63 от ЗАНН, Административен съд София-град, XVIII-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 18.06.2021 г. (без номер), постановено по НАХД № 2986/2021г., по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 111-ти състав.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на П. Т. Г. сумата от 300 лева, представляващи разноски за адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.